

kuntoon. Korvauksena Vesilaitos maksaa Radiolle kolmesataaviisikymmentätuhatta (350 000) markkaa, mikä määrä sidotaan rakentajan kokonaisindeksiin, ilman ryhmiä E ja F, pistelukuun 157 (helmikuu 1965).

4) Ilmalan kalliosuoja liitetään Pasilan radiokeskuksen kalliosuojan LVI- ja sähkölaitteisiin. Vesilaitos maksaa Radiolle osuutensa edellä mainittujen laitteiden omakustannuslaskentaan perustuvista käyttökustannuksista.

5) Vesilaitoksella on kriisitilanteen aikana oikeus sijoittaa Pasilan radiokeskuksen kalliosuojaan kolmesataa henkilöä, jolloin suoja-tilaa lasketaan henkilöä kohden 0.6 m². Korvauksena tästä oikeudesta Vesilaitos suorittaa Radiolle yhdeksänkymmentätuhatta (90 000) markkaa, mikä määrä sidotaan 3) kohdassa mainitun rakentajan kokonaisindeksiin pistelukuun 157 (helmikuu 1965). Suojan kunnossapito- ja käyttökustannukset kriisitilanteen aikana jaetaan sopimuspuolten kesken henkilömäärien mukaisessa suhteessa.

6) Vesilaitos maksaa 3) ja 5) kohdassa taroitetuista kustannuksista satatuhatta (100 000) markkaa sopimuksen tultua allekirjoitetuksi sekä rakennusteknillisten töiden edistymisen mukaan kaksisataatuhatta (200 000) markkaa kahdessa erässä, kumpikin suuruudeltaan satatuhatta (100 000) markkaa, ja loput suojan valmistuttua.

7) Radio saa oikeuden sijoittaa Pasilan radiokeskuksen kalliosuojan tiloja noin 200 m² Suora Oy:n piirroksessa n:o 63970/29.3. 1965 esitetyllä tavalla kaupungin omistamalle tilalle ja luovuttaa vastaavasti oikeuden Vesi-

laitokselle sijoittaa Ilmalan kalliosuojan tiloja noin 225 m² hallinnassaan olevalle alueelle. Tämän järjestelyn edellytyksenä on, että asianomaiset viranomaiset antavat sille suostumuksensa.

8) Sopimuksesta mahdollisesti johtuvat erimielisyydet ratkaisee kolmimiehinen välimiesoikeus, johon kumpikin sopijapuoli valitsee yhden jäsenen ja nämä puheenjohtajan. Ellei sopijapuoli ole nimittänyt jäsentä 14 päivän kuluessa siitä, kun toinen on kirjallisesti vaatinut välimiesmenettelyä, nimittää jäsenen Keskuskauppakamari. Elleivät jäsenet pääse puheenjohtajasta yksimielisyyteen 30 päivän kuluessa, valitsee puheenjohtajan samoin Keskuskauppakamari. Jos jompikumpi osapuoli sitä vaatii, on riita saatettava Helsingin raastuvanoikeuden ratkaistavaksi (2.6. 397 §).

Jakomäen alueelle päätettiin rakentaa talokohtaisten suojien sijasta kaupungin omistama yhteinen kalliosuoja (23.6. 518 §).

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä katurakennusosaston laadittamat Erottajan kalliosuojan peruskorjaus- ja laajennustyön luonnospiirustukset (10.3. 230 §); myöntää 44 250 mk:n suuruisen lisämäärärahan suomenkielisen työväenopiston johtokunnan käytettäväksi työväenopiston talon väestönsuojan muutostöiden suorittamista varten (10.2. 137 §, 2.6. 410 §) sekä oikeuttaa liikennelaitoksen lautakunnan käyttämään liikennelaitoksen pääkonttoria varten merkitystä määrärahasta 60 000 mk Hauhonpuiston väestönsuojan rakentamista varten (8.9. 608 §).

3. Terveyden- ja sairaanhoitoa koskevat asiat

Terveyden- sekä sairaanhoito sairaalan ulkopuolella

Terveydenhoitovirastoon päätettiin 1.1.1966 lukien perustaa seuraavat uudet virat (palkkaluokka ja kielitaitoluokka suluissa): kolme

terveyssisaren virkaa (18, III), viisi kotisairaanhoitajan virkaa (18, IV), kättilön virkaa (18, IV) ja kolme toimistoapulaisen virkaa (8) (23.6. 516 §).

Kaupunginvaltuusto oikeutti terveydenhoitoviraston maksamaan kaupungin laitok-

1. Kaupunginvaltuusto

sisä suoritetuista rokotuksista aiheutuneiden komplikaatioiden johdosta kaupungin ja Helsingin yliopistollisen keskussairaalan sairaaloissa hoidettavien potilaiden sairaalamaksut ja näiden sairaalain poliklinikoilla käyneiden henkilöiden poliklinikkamaksut (8.9. 582 §).

Äitiys- ja lastenneuvolat. Huonetilojen vaaaminen rakennettavasta Alppiharjun kansakoulusta, ks. s. 25.

Ammattientarkastus. 21. pl:n ammattientarkastajan virkaan valittiin teknikko Väinö Mäkinen ja 19. pl:n ammattientarkastajan virkaan rak.mest. Yrjö Nieminen vastaavasti 1.7. ja 1.12. alkaviksi 5-vuotiskausiksi (23.6. 515 §, 17.11. 785 §).

Ins. Valmis Saarikolle päätettiin myöntää hänen anomansa ero 21. pl:n ammattientarkastajan virasta 5.4. lukien (24.2. 171 §).

Kotisairaanhoido-, kodinhoito- ja kotiäpu-toiminnan tehostamista koskevassa aloitteessaan olivat vt Salomaa ym. viitanneet kaupungin sairaalapaikkojen vajaukseen, vanhusten lukumäärän jatkuvaan kasvamiseen ja siihen, ettei vanhuksia pitäisi ennen aikaan siirtää pois luonnollisesta ympäristöstään. Paitsi vanhuksia, kuuluvat kotihoidon tarvitsijoihin myöskin lievästi sairaat tai toipilasasteella olevat lapset sekä eri asteiset invalidit, joilla on liikkumis- ja työskentelyvaikeuksia. Aloitteentekijät ehdottivat, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin suorittamaan tutkimus kotisairaanhoidon, kotihoidon sekä kotiavun kokonaistarpeesta kaupungissa, että kaupunginhallitus velvoitettaisiin ryhtymään toimenpiteisiin kotisairaanhoido-, kodinhoito- ja kotiäpuhenkilöstön lisäämiseksi parantamalla myös näiden koulutusmahdollisuuksia. Lisäksi olisi tutkittava mahdollisuutta sosiaalisten työmuotojen lisäämiseksi ja keskittämiseksi. Vtt Lehto ja Sahlan olivat myös kertomusvuoden aikana tehneet aloitteen vanhusten avohuollon tehostamiseksi. Huoltolautakunta mainitsi aloitteiden johdosta, että se jatkuvasti jo vuosikautia oli pyrkinyt siihen, että vanhukset siirrettäisiin laitoshiin mahdollisim-

man myöhäisessä vaiheessa. Lautakunnan lausunnossa selostettiin niitä toimenpiteitä, joihin eräiden järjestöjen ja yksityisten taholta oli ryhdytty kodinhoitotoiminnan järjestämiseksi vanhuksia varten. Aloitteessa kosketeltujen kysymysten laajakantoisuuden vuoksi olisi lautakunnan mielestä asetettava komitea tutkimaan ko. asioita. Valtionapuseännösten perusteella saatiin kaupungeissa palkata yksi kodinhoitaja kutakin 3 000 henkikirjoitettua asukasta kohti. Kodinhoitajan virkoja oli kaupungissa nykyään 163. Sosiaaliministeriössä oli parhaillaan valmisteilla ehdotus uudeksi kodinhoitajalajiksi. Terveystoimintalautakunta puolsi komitean asettamista tutkimaan vanhusten huollon, hoivan ja sairaanhoidon järjestämistä. Sairaalamääräyksien lausunnossa lautakunnan mielestä olisi kotisairaanhoidotoiminta järjestettävä siten, että se hoidettaisiin vain yhdellä taholla. Kaupunginhallitus oli 14.4. asettanut komitean laatimaan selvitystä avohoidon kokonaistarpeesta ja järjestelystä. Ns. kotitaitoimintaa varten oli kertomusvuonna Mannerheimin Lastensuojeluliitolle myönnetty 40 000 mk:n avustus. Vanhusten avohuollon järjestämiseksi oli tarkoitus vastaisuudessa rakennettaviin vanhainkoteihin sijoittaa vanhusten päivähoito-osasto sekä poliklinikka ja kuntouttamisosasto. Samalla oli suunnitteilla myös ateriapalvelun ja terapioiminnan järjestäminen. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta (2.6. 428 §).

Aluelääkärit. Kaupunginvaltuusto päätti perustaa terveydenhoitovirastoon 1.1.1966 lukien viisi 17. pl:aan ja III kielitaitoluokkaan kuuluvaa aluelääkäriin virkaa (22.9. 634 §, 3.11. 742 §).

Aluelääkäriin vastaanottopaikan järjestämiseksi Lauttasaaren koskevassa aloitteessaan vt Katajavuori ym. huomauttivat Lauttasaaren huonoista kulkuyhteyksistä, jotka vaikeuttivat potilaan viemistä kaupunkiin sairaalaan tai lääkäriin. Lauttasaaren asukasluku oli n. 22 000, minkä lisäksi oli vielä laskeutettava lähisaarten asukkaat, jotka tulisivat

käyttämään Lauttasaaren aluelääkäriä. Terveystoimintalautakunta oli huomauttanut, että I piiriä varten, johon Lauttasaarikin kuuluu, avattiin v. 1964 talossa Pieni Robertinkatu 16 uusi neljän aluelääkärin yhteisvastaanotto, missä oli sekä laboratorio, röntgen- ja sairaanhoitoasema ja minne Lauttasaarestakin oli verrattain hyvät kulkuyhteydet. Kun sairausvakuutuslain vaikutuksesta aluelääkäripalvelun kysyntään ei vielä ollut tietoja, ei lautakunnan mielestä tulisi ainakaan toistaiseksi perustaa aluelääkärin vastaanottoa Lauttasaareen. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnon riittäväksi selvitykseksi (24.2. 195 §).

Kouluterveydenhoito. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin kouluterveydenhoito-ohjesäännön 7 §:n 1) ja 3) kohdan. Muutokset koskivat koululääkärien tehtäviä. Lääkintöhallitus vahvisti 26.11. ko. päätöksen (20.10. 713 §, 15.12. 864 §, kunn. as. kok. n:o 125).

Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti perustaa kouluterveydenhoito-osastoon 1.1.1966 lukien seuraavat uudet virat (palkkaluokka ja kielitaitoluokka suluissa): yhden silmätautien erikoislääkärin ja yhden korva-, nenä- ja kurkkutautien erikoislääkärin viran (27, III) sekä yhden kouluhoitajan viran (18, III). Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että em. erikoislääkärien kanssa saatiin tehdä virkasäännön mukaisesta palkkauksesta poiketen sopimus kaupunginvaltuuston v. 1963 päättämien ns. virkalääkärien sopimuspalkkaperusteiden mukaisesti siten, että näille erikoislääkäreille suoritetaan sama palkka kuin niille lääkäreille, joiden palkka mainitulla päätöksellä on vahvistettu 2 000 mk:ksi kuukaudelta (20.10. 713 §).

Sukupuolitautilien poliklinikan apulaisvenereologin virka päätettiin 1.1. lukien siirtää valtion A 28 pl:aan sairaalalisän ollessa 759.10 mk/kk (2.6. 391 §).

Maidontarkastamo. Merkittiin tiedoksi, että lääninhallitus oli 28.12.1964 vahvistanut korotetun maidontarkastustaksan, jota saa-

tiin soveltaa 1.1. lukien (27.1. 69 §, v:n 1964 kunn. as. kok. n:o 178).

Kouluhammashoitolaitos. Vartiokylän kansakoulun hammashoitolan toimintaa päätettiin laajentaa siten, että sinne hankittaisiin yksi uusi hoitotuoli (24.2. 174 §).

Vt Paasivuori ym. olivat aloitteessaan, jossa esitettiin toimenpiteisiin ryhtymistä maksuttoman hampaiden hoidon ja tarkastuksen ulottamiseksi koskemaan kaikkia 6-vuotiaita, kiinnittäneet huomiota siihen, että vaikka kansakoululaisten hammashoito olikin järjestetty jo v. 1957 voimaan tulleella lailla, oli hammasmätä tästä huolimatta suuresti lisääntynyt. Tilanteen parantamiseksi olisi ko. tarkastukset ja hoito ulotettava koskemaan jo 6-vuotiaita. Kouluhammashoitolaitos ilmoitti, että aloitteessa tarkoitetun toiminnan laajentaminen maksaisi vuosittain n. 54 000 mk. V:n 1963 alussa oli aloitteessa tarkoitettuja lapsia 4 447. Tämän määrän hoitamiseen tarvittaisiin neljä osapäivätoimista kouluhammaslääkäriä ja kaksi kokopäivätoimista hammashoitajaa, jotka voitaisiin sijoittaa hammashoitoloihin työskentelemään niiden ennestään käytössä olevilla kojeistoilla. Kaupunginhallitus oli 11.2. asettanut komitean asiaa selvittämään. Kaupunginvaltuusto katsoi annetut lausunnot riittäväksi selvitykseksi (24.2. 194 §).

Maksuttoman hammashoidon järjestämistä kaikille kouluikäisille lapsille koskevassa aloitteessaan vt Leino ym. huomauttivat, että oppikouluun siirtyvät 10—11-vuotiaat lapset jäävät siinä vaiheessa ilman maksutonta hammashoitoa. Kun oppikoulua käyvät lapset jo sinänsä vähentävät kaupungin velvollisuuksia, olisi kohtuullista, että heille hampaiden hoidon osalta myönnettäisiin samat edut kuin kansakoulua käyville lapsille. Terveystoimintalautakunnan ilmoituksen mukaan oli oppikoululaisten yleisen terveydenhoidon järjestäminen lääkintöhallituksen ja kouluhallituksen valmisteltavana. Asiasta oli vireillä myöskin pari eduskunnan jäsenten tekemää lakialoitetta. Lautakunnan mielestä olisi esi-

1. Kaupunginvaltuusto

kouluikäisten lasten hammashoito laajennettava muitakin kuin vain lastentarhalapsia koskevaksi. Vaikka sekä esikouluikäisten että kaikkien oppivelvollisuusikäsiä olevien lasten hammashoidon järjestäminen oli erittäin tärkeätä, olisi lautakunnan mielestä kuitenkin odotettava valtiovallan toimenpiteitä asiassa. Hammashoidon laajentaminen kaikkia esikoulu- ja oppivelvollisuusikäisiä koskevaksi ilman valtionapua merkitsisi kaupungille n. 1 mmk:n suuruisia vuotuisia lisämenoja. Kaupunginhallitus oli 11.2. asettanut komitean selvittämään asiaa. Kaupunginvaltuusto katsoi edellä olevan riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (24.2. 193 §).

Terveydellisten tutkimusten laboratorioon päätettiin 1.1.1966 lukien perustaa seuraavat uudet virat (palkkaluokka ja kielitaitoluokka suluissa): kemistin virka (28, III), laborantin virka (13, IV), toimistoapulaisen virka (7) ja lasinpesijän virka (6) (8.9. 581 §).

Kotitaloudessa välttämättömien paperitavaroiden myynnin sallimisesta elintarvikemyymälöissä olivat vt Aminoff ym. tehneet aloitteen, missä he huomauttivat, että sekä kuluttajat että liikejärjestöt olivat valittaneet terveydenhoitolautakunnan päätöksestä, jonka perusteella kotitaloudessa tarvittavia paperitavaroita ei 1.10.1964 jälkeen saanut myydä sekatavara- ja itsepalvelumyymälässä, jonka pinta-ala oli alle 81 m². Tuntui käsittämättömältä, että hyvin päällystetyistä paperitavaroista olisi jotakin terveydellistä haittaa elintarvikkeille, jos niitä myydään samassa myymälässä. Terveydenhoitolautakuntaa olisi kehotettava tarkistamaan ko. päätöstään. Terveydenhoitolautakunnan ilmoituksen mukaan oli elintarvikkeiden vähittäismyymälöiden tavaravalikoimaa rajoittavan päätöksen täytäntöönpanoa sittemmin siirretty 1.4. saakka. Kaupunginhallitus oli todennut, että ns. lakimääräisiin lautakuntiin kuuluva terveydenhoitolautakunta hoitaa terveydenhoitolaissa ja -säännöissä sille annetut tehtävät itsenäisesti ja on näihin säännöksiin perustuva toiminta lähinnä val-

tion ao. ammattiviranomaisen valvonnan alaista. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi (24.2. 196 §).

S a i r a a l a t

Sairaalan ja huoltolaitosten osastolääkärien palkkaus. Merkittiin tiedoksi, että sairaanhoitolaitosten eräisiin palkkakustannuksiin annettavan valtionavun perusteita oli muutettu 19.2. vahvistamalla 1.1. lukien uudet sairaalalisät sekä eri tyyppisten sairaalan osastolääkärien palkkauksesta aiheutuviin kustannuksiin myönnettävä valtionapu A 27 palkkausluokan asemesta A 28 palkkausluokan mukaiseksi. Sairaalamviraston ilmoituksen mukaan oli kaupungin sairaaloille annettu em. tulokinnon mukaiset menettelytapaohjeet. Sairaalamviraston alaisissa sairaaloissa oli osastolääkärin vakinaisia ja tilapäisiä virkoja yht. 41 ja huoltolaitoksissa 10 (24.3. 256 §).

Sairaalan ja huoltolaitosten lääkärin yön aikana suorittaman aktiivisen työn korvausperusteiden vahvistaminen. Sairaalamviraston ja Suomen Lääkäriliiton välillä oli v. 1964 tehty sopimus sairaalamvirastojen aktiivisen yötyön korvaamisesta. Tästä Sairaalamvirasto oli antanut suosituksen ja lisäohjeet. Kun kaupungin sairaaloissa noudatetaan ko. sopimuksen pohjana olevaa palkkausjärjestelmää, olisi sairaalamvirastokunnan mielestä sairaalamvirastojen aktiivisen yötyön korvausperusteet myös vahvistettava sopimuksen mukaisiksi. Kaupunginvaltuusto päätti antaa ns. aktiivisen yötyön korvaamisesta seuraavat määräykset:

1) Kaupungin sairaalan ja huoltolaitosten lääkäreille maksetaan päivystyksen aikana klo 21 ja 6 välillä suoritettuun tai välittömästi sen jälkeen jatkuneeseen aktiiviseen työhön käytetyiltä tunneilta, klo 6 jälkeisestä työstä kauintaan kuitenkin klo 9 saakka, yksinkertaisen tuntipalkan mukaan laskettava korvaus, erilliseltä alle tunnin pituiselta työrupeamalta laskettuna kuitenkin 75 minuutin mukaan, sen lisäksi, mitä tästä työstä muu-

toin Kvston 6.9.1961 tekemän päätöksen mukaan korvataan.

2) Edellä tarkoitettuun työhön nähden noudatetaan muilta osin kaupunginvaltuuston 6.9.1961 sairaalain ja huoltolaitosten lääkärin päivystyskorvauksen järjestelystä tekemää päätöstä.

Tämän päätöksen mukaista päivystyskorvausjärjestelmää sovellettaisiin taannehtivasti 1.4.1964 lukien (24.2. 173 §, v:n 1961 kert. s. 33).

Kaupungin sairaaloiden eräiden perushankintojen suorittaminen valtionapuasian ratkaisua odottamatta. Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan suorittamaan kaupungin yleissairaaloiden perushankintoja enintään 320 141 mk:n arvosta sekä Hesperian ja Nikkilän sairaalain perushankintoja enintään 52 800 mk:n arvosta v:n 1964 talousarvioon ko. tarkoitukseen merkittyä määrärahaa käyttäen ja valtionapuasian ratkaisua odottamatta (6.10. 673 §).

Kaupungin eräiden sairaalain käyttäminen yliopisto-opetukseen. Kaupunginhallitus oikeutettiin tekemään Helsingin yliopiston kanssa sopimukset Auroran, Laakson ja Marian sairaalain käyttämisestä yliopisto-opetukseen edelleen kertomusvuoden loppuun saakka entisillä ehdoilla ja sairaalalautakunnan esittämällä lisäehdoilla (13.1. 41 §).

Sosiaalihoitajien virkojen järjestelyä koskevassa aloitteessaan olivat vt Ahla ym. maininneet mm. sairauteen nykyään liittyvän yhä useampia sosiaalisia ongelmia, jotka vähentävät lääkintähoidon tehoa ja ehkäisevät kuntoutumista. 1930-luvulta lähtien oli kaupungin sairaaloihin palkattu ns. sosiaalihoitajia näiden ongelmien ratkaisemiseksi. Eri sairaanhoitilaitoksissa oli nykyisin 56 sosiaalihoitajaa, mutta vain kolmessa oli vastaava sosiaalihoitaja ja vain 21 sosiaalihoitajalla oli käytettävissään hallinnollisen asiantuntijan apua. Myöskin puuttui eri työpisteiden yhtenäinen johto sairaalavirastossa. Sosiaalityön järjestämiseksi tehokkaaksi olisi kussakin sairaalassa tai huoltotoimistossa yh-

den henkilön vastattava sosiaaliosaston hallinnosta, työn suunnittelusta jne. Kaikilla laitoksilla olisi lisäksi oltava yhteinen sosiaalityön johtaja, joka valvoisi tehtäviä ja hoitaisi yhteyksiä ulospäin. Sairaalalautakunta oli todennut sosiaalisen työn tarkoituksenmukaisen järjestelyn sekä työn- ja vastuunjaon olevan sairaalalaitoksen tehokkaan toiminnan kannalta tärkeitä. Lautakunta ei kuitenkaan puoltanut johtavan sosiaalihoitajan viran perustamista sairaalavirastoon. Sen sijaan voitaisiin vastaavan sosiaalihoitajan virka perustaa niihin laitoksiin, joissa sosiaalihoitajien lukumäärä sitä edellyttäisi. Kaupunginhallituksen ilmoituksen mukaan oli vastaavien sosiaalihoitajien virkoja perustettu sairaalalautakunnan esityksen mukaisesti sairaaloiden anomusten perusteella. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (8.12. 857 §).

Sairaanhoitajakoulun poistamista koskevassa aloitteessaan ehdottivat vt Mäkinen-Ollinen ym., että kaupunginhallituksen tehtäväksi annettaisiin tutkia, mitä mahdollisuuksia kaupungissa olisi lisätä sairaanhoitoalalle pyrkivien opiskelijain määrää. Samalla olisi selvitettävä, voitaisiinko kaupungin järjestämässä koulutuksessa ehkä löytää uusia muotoja sairaanhoitajakoulutuksen nopeuttamiseksi. Suomen Kaupunkiliitolle olisi ehdotettava, että se kääntyisi ao. viranomaisten puoleen sairaanhoitajien työn järjestämiseksi siten, että näiltä siirrettäisiin tehtäviä, jotka eivät ehdottomasti vaadi sairaanhoitajakoulutusta muulle henkilökunnalle. Sairaalalautakunta oli lausunnossaan huomauttanut, etteivät maan sairaanhoitajakoulujen oppilasmäärien suunnitellut lisäykset ilmeisesti riittäneet tyydyttämään hoitohenkilökunnan kasvavaa kokonaistarvetta. Tilanteen helpottamiseksi lautakunta oli ehdottanut kaupungin sairaanhoitajakoulun laajentamista ja apuhoitajakoulun perustamista. Lääkintöhallitus oli v. 1964 vahvistanut sairaanhoitajakoulutuksen minimiohjelman, joten kou-

1. Kaupunginvaltuusto

lutusajan lyhentäminen ei toistaiseksi antanut aihetta erityistutkimuksiin. Kaupungin sairaaloissa oli myös tutkittu sairaanhoitajakoulutuksen saaneen henkilökunnan tehokasta käyttöä. Nämä järjestelyt voitaisiin toteuttaa kaupungin sisäisillä ratkaisuiilla. Kaupunginhallituksen ilmoituksen mukaan aloitti apuhoitajakoulu toimintansa 1.10., samaten oli kokeilumielessä päätetty käyttää työsopimussuhteista toimestotyövoimaa sairaaloiden vuodeosastoilla. Sairaanhoitajakoulun uuden rakennuksen suunnittelua ja rakentamista varten oli kaupungin taloussuunnitelmaan v:ksi 1967 ja 1968 merkitty 1.5 mmk:n määräraha. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (17.11. 802 §).

Vt Paavola ym. olivat tehneet aloitteen tutkimuksen suorittamiseksi yksityissairaalan käyttämisestä kaupunkilaisten sairaalahoitoon. Aloitteessa huomautettiin, että kaupunkilaiset joutuivat sairaalapaikkapulan takia odottamaan sairaalaan pääsyä kohtuuttoman kauan. Sitä vastoin oli kaupungissa olevissa yksityissairaaloissa huomattava määrä vapaita paikkoja, mikä johtui siitä, että näille kalliille hoitopaikoille voivat hakeutua vain varakkaat henkilöt. Tämän vuoksi olisi paikallaan selvittää, olisiko mahdollisuuksia järjestää yksityissairaaloista hoitopaikkoja sellaisillekin potilaille, jotka ilman kaupungin tukea eivät voineet turvautua yksityissairaalaan. Sairaalalautakunnan ilmoituksen mukaan olivat Diakonissalaitos ja Mehiläisen sairaala tehneet sopimuksen Helsingin maalaiskunnan ja Espoon kauppalan kanssa sairaansijojen käytöstä. Lautakunta tulisi seuraamaan tilanteen selvitystä ja ryhtymään tarpeellisiin neuvotteluihin ja toimenpiteisiin, kun mahdollisuuksia aloitteessa tarkoitettuun toimintaan ilmenisi. Kaupunginhallituksen mielestä ei yksityissairaalan käyttö tässä vaiheessa ollut ajankohtaista, koska Helsingin yliopistollisen keskussairaalan sisä- ja kirurgisten tautien klinikka, jonka 990 sairaansijasta kaupungille kuului 600, tultaisiin

ottamaan käyttöön asteittain v:n 1966 loppuun mennessä. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (17.11. 801 §).

Auroran sairaalaan päätettiin 1.7. lukien perustaa valtion A 30 pl:aan kuuluva anestesiylilääkäri virka. Lisäksi päätettiin yksi 13. pl:aan kuuluva sairaanhoitajan virka muuttaa 8. pl:n toimistoapulaisen viraksi 1.1.1966 lukien. Päätös alistettiin lääkintöhallituksen hyväksyttäväksi (2.6. 415 §, 6.10. 671 §).

V:n 1962 talousarvioon Auroran sairaalan rakennuksen n:o 5 muutostöitä varten merkitystä määrärahasta päätettiin sen käyttötarkoitusta muuttaen käyttää 25 000 mk sairaalan alueen aidan osittaista uusimista varten (10.2. 125 §).

Kivelän sairaalan rakennuksen n:o IX henkilö- ja potilashissin uusimista varten kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan ylittämään pääomamenoihin kuuluvia sairaalatoimen rakennusten perusparannuksiin merkittyä määrärahaa enintään 55 500 mk:lla (24.3. 251 §).

Malmin sairaalan valtion A 29 pl:aan kuuluvan anestesialääkäri virka päätettiin 1.7. lukien muuttaa A 30 pl:aan kuuluvaksi anestesiylilääkäri viraksi (2.6. 415 §).

Marian sairaalan 18. pl:n apulaisylihoitajan virka päätettiin lakkauttaa 1.1.1966 lukien (17.11. 786 §).

Hesperian sairaalan Haagan osaston potilailta perittävä hoitopäivämaksu vahvistettiin 1.50 mk:ksi. Potilaat tulisivat olemaan osastossa vain osan vuorokautta. Päätös alistettiin sisäasiainministeriön vahvistettavaksi (15.12. 880 §).

Nikkilän sairaalaan päätettiin 1.1.1966 lukien perustaa 18. pl:n apulaisylihoitajan virka, 15. pl:n alikonemestarin virka ja 14. pl:n asentajan virka ja lakkauttaa 1.1.1966 lukien neljä 12. pl:aan kuuluvaa lämmittäjän virkaa, 5. pl:n karjanhoitajan virka ja 4. pl:n karjanhoitajan apulaisen virka (22.9. 635 §, 17.11. 786 §, 8.12. 849 §); sairaalan 10.

pl:aan kuuluva traktorinkuljettajan virka päätettiin siirtää sairaalan maatilalle ja maatilan 8. pl:aan kuuluva apumiehen virka sairaalaan 1.1. lukien (10.3. 227 §).

Kaupunginvaltuusto päätti korottaa Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista hoitokotien pitäjille suoritettavat hoitomaksut 1.7. alkaen siten, että kuukausimaksu potilaasta on enintään 180 mk, jolloin potilaiden sijoittamisesta eri maksuluokkiin päättää sairaalan ylilääkäri. Hoitomaksut sidotaan viralliseen elinkustannusindeksiin »lokakuu 1951 = 100» v:n 1965 tammikuun pistelukuun 175 siten, että indeksin muuttuessa 5 % suoritetaan vastaava tarkistus maksuissa kulloisenkin indeksiarvon laskemiskuukauden alusta lukien pyöristämällä maksut lähimpään täyteen 50 penniin (2.6. 392 §).

Sairaalan vesilaitoksen ja pohjavesikaivon muutustyöt päätettiin suorittaa kaupunginhallituksen 25.3. hyväksymän suunnitelman mukaisesti valtionapuasien ratkaisua odottamatta (7.4. 273 §).

Samaten päätettiin sairaala-alueen teiden kestopäällystystyö ja autojen pysäköimistilojen rakentaminen suorittaa valtionapuasien ratkaisua odottamatta (6.10. 672 §).

Röykän sairaalan uusi asuntolarakennus päätettiin rakentaa valtionapuasien ratkaisua odottamatta (27.1. 81 §).

Pukinmäen hoitokodin 16. pl:n ylihoitajan virka päätettiin muuttaa samaan palkkaluokkaan kuuluvaksi osastonhoitajan viraksi, mikäli lääkintöhallitus hyväksyisi järjestelyn (12.5. 366 §).

Laakson sairaalan 12. pl:aan kuuluva apumännän virka päätettiin 1.1. lukien siirtää 13. pl:aan (24.3. 250 §).

Vuonna 1963 tekemäänsä päätöstä muuttaen kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan käyttämään v:n 1962 talousarvion pääomamenoihin kuuluvia ao. määrärahoja enintään 61 000 mk Laakson sairaalan itäisen paviljongin happikeskuksen sekä happi- ja imujohtojen rakennustöitä varten (10.2. 124 §).

Edelleen kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan käyttämään em. vuoden pääomamenoihin sairaalarakennuksia varten Kivelän sairaalan uutta osastorakennusta varten merkitystä osamäärärahasta enintään 463 000 mk ja Nikkilän sairaalan uutta osastorakennusta varten merkitystä osamäärärahasta enintään 59 000 mk Laakson sairaalan hallintorakennuksen peruskorjaus- ja muutustyön loppuun suorittamista varten (23.6. 522 §).

Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin uuden ohjesäännön sekä Hangankadun hoitokodin järjestysohjeiden ja järjestyssäännön vahvistaminen. Merkittiin tiedoksi, että lääkintöhallitus oli 31.12.1964 vahvistanut Helsingin kaupungin tuberkuloosipiirin ohjesäännön keskusparantolaa, tuberkuloositoimistoa, Hangankadun hoitokotia ja lääkäreitä koskevalta osalta sekä siihen liittyvät Hangankadun hoitokodin järjestysohjeet ja järjestyssäännöt (10.2. 109 §).

Sairaanhoidajakoulu. Ruotsinkielentaitoisten opettajien puutteen ja osaksi myös ruotsinkieliseen sairaanhoidajakouluun pyrkivien oppilaiden vähyyden vuoksi kaupunginvaltuusto päätti, poiketen v. 1951 ja 1963 tekemistään päätöksistä, että kaupungin sairaanhoidajakoulussa tammikuussa 1966 aloitettava kurssi järjestetään suomenkielisenä (16.6. 476 §).

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä kaupunginhallituksen toimenpiteen kaupungin apuhoidajakoulutuksen järjestämiseksi. Apuhoidajakoulun oppilailta ei toistaiseksi perittäisi korvausta kouluaterioista. Lisäksi myönnettiin apuhoidajakoulun oppilaille sairaanhoidajakoulun ohjesäännön 22 §:n mukaiset edut, jotka tarkoittivat mm. maksuttoman terveydenhuollon ja sairaanhoidon saamista koko koulutusaikana (8.9. 580 §).

Avustukset. Kaupunginvaltuusto oikeutti sairaalalautakunnan 1.3. lukien toistaiseksi suorittamaan 5 mk:n suuruisen hoitomaksuhyvityksen vuorokaudelta Helsingin Diakonissalaitoksen sairaalassa hoidettavien Hel-

1. Kaupunginvaltuusto

singissä laillisen kotipaikkaoikeuden omaavien potilaiden puolesta sillä ehdolla, ettei Diakonissalaitos näiden osalta korota hoitopäivämaksuja kertomusvuoden tasosta (24.2. 172 §).

Sairausvakuutustoimikunnat. Kansaneläkelaitos oli ilmoittanut, että Helsingin sairausvakuutuspiiriin asetetaan aikaisemmin muodostettujen kolmen sairausvakuutustoimikunnan lisäksi kaksi uutta sairausvakuutustoimikuntaa. Kaupunginvaltuusto päätti valita vakuutettujen olosuhteita tunteviksi jäseniksi ajaksi 1.10.1964—31.3.1968 a) neljänteen sairausvakuutustoimikuntaan varannot. Anneli Leinosen, siht. Aarre Mannisen ja rva Signe Westerholmin sekä heidän henkilö-

kohtaisiksi varajäsenikseen vastaavasti terveyssisar Margareta Fahlgrenin, siht. Maunu Alppisen ja lainopin kand. Ulla Långin sekä b) viidenteen sairausvakuutustoimikuntaan rva Sirkka Vesikansan, rva Maire Lindholmin ja toim.apul. Anita Kostamon sekä heidän henkilökohtaisiksi varajäsenikseen vastaavasti apul.ylihoit. Eila Hulkkosen, toimitt. Jenny Johanssonin ja toim.apul. Ritva Päivärinnan (22.9. 647 §).

II:sta ja III:sta sairausvakuutustoimikunnasta vapautusta pyytäneiden siht. Anna-Liisa Kuittisen ja vt Vesikansan tilalle valittiin toiminnanjoht. Sylvi Nurmi ja sair.hoit. Maija Wasastjerna 31.3.1968 päättyväksi toimikaudeksi (10.2. 128 ja 129 §).

4. Sosiaaliset tehtävät

Huoltotoimi

Sosiaaliohjesäännön muuttaminen. Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön 19, 25, 29, 30 ja 44 §:n, kumota 23 §:n sekä lisätä siihen uuden 66a §:n. Muutokset aiheutuivat kassaja tiliasioiden siirtämisestä (ks. s. 4) rahoitustoimiston hoidettavaksi. Sosiaaliministeriö vahvisti 5.11. tehdyt muutokset (6.10. 681 §, 1.12. 810 §, kunn. as. kok. n:o 113).

Huoltolaitosten osastolääkärien palkkaus, ks. s. 16.

Huoltolaitosten lääkärin yön aikana suoritettaman aktiivisen työn korvausperusteiden vahvistaminen kunn.as.kok. n:o 22.

Aloitteessaan *toimiston perustamiseksi opastuksen antamista varten sosiaalisia kysymyksiä ja avustuksia koskevissa* asioissa olivat vt Paasivuori ym. huomauttaneet, että varsinkin vähävaraisen väestön joukossa oli paljon sellaisia, jotka eivät tienneet perhelisä-, äitiysavustus-, lapsiperheiden asumistuki- yms. lakien perusteella saatavista avustuksista. Asiaan olivat kaupungin vuositilintarkastajatkin kiinnittäneet huomiota. Tämän vuoksi

olisi ryhdyttävä toimenpiteisiin sellaisen toimiston perustamiseksi, jossa annettaisiin opastusta ja neuvontaa sosiaalisia kysymyksiä ja avustuksia koskevissa asioissa. Huoltolautakunnan ilmoituksen mukaan oli viraston henkilökunnan koulutuksessa otettu huomioon sosiaalisen lainsäädännön viimeaikaiset huomattavat muutokset. Huoltotoimistoissa ja huoltoviraston muissa toimipaikoissa suoritettiin jatkuvasti huollettavien ja yleisön opastusta. Lastensuojeluviraston väestöasiainosasto puolestaan neuvoi asiakkaita sen toimialaan kuuluvissa asioissa. Kun kaupunginhallituksen asettaman sosiaalihuollon organisaatiokomitean työ oli toistaiseksi keskenäinen, ei aloitteen tulisi huoltolautakunnan mielestä antaa aihetta toimenpiteisiin. Lastensuojelulautakunta ja asunnonjakotoimikunta olivat ehdottaneet neuvontatoimiston perustamista Kallion virastotaloon. Kaupunginhallituksen mielestä ei ollut aihetta uuden toimiston perustamiseen, koska kysymystä kaupungin sosiaalihuollon vastaisesta organisaatiosta vasta selviteltiin. Tiedotustoiminnan ja -menetelmien kehittäminen liittyi kaupunginkanslian tiedotuspäällikön toi-